

Lévys samlade aktivism

EFTER HAND kom han att bli symbolen för det europeiska intellektuella engagemanget i Bosnien, Bernard-Henri Lévy, eller, som han oftast bara omtalas: BHL. Hans kompromisslösa propagerande för Sarajevoregimen och för en interventionspolitik i bitisk polemik mot västmakternas passivitet blev stilbildande, bland annat i skapandet av den första Sarajevolistan inför Europaparlamentsvalet.

Nu när konflikten tycks ha nått sitt slut i och med Daytonavtalet är det dags att summera insatsen och det förlorade slaget. Nyligen utkom hans dagbok från fyra års arbete med Bosnien, "Lys et la Cendre" (Liljan och askan, på Grasset), en femhundra sidig rapport om möten, tankar och svikna förhoppningar. I ett Frankrike som vill känna sig som de moraliska och politiska principernas högborg men där makten av tradition varit serbvänlig fungerade Lévys aktivism som ställföreträdande samvete samtidigt som handlingarna uteblev.

Boken innehåller en hel del minnesvärda scener, som den när BHL möter Mitterrand under en officiell antirasismiddag. Medan han omsorgsfullt petar sina tänder i upphöjt ointresse för det som pågår runt omkring honom låter sig republikens president för ett ögonblick fångas av författarens blick. På frågan om möjligheten av en intervention svarar han bara sammanbitet: "Så länge jag lever går Frankrike aldrig i krig mot Serbien." Därmed var allt hopp ute.

Som en pendang till denna scen fungerar middagen på amerikanska ambassaden, där BHL hamnar bredvid en grov och ouppfostrad amerikansk statstjänsteman, som envisas med att ständigt springa till telefonen mitt under middagen. Först nästa dag står sambanden klara. Holbrooke – för det var han – hade under dessa middagstimmar administrerat de avslutande detaljerna inför bombningarna av de serbiska ställningarna som sedan skedde under natten.